

2 10. – 16. juni 2005

SIDSTE NYE SNIT

FORTSAT FRA FORSIDEN

FRIHED TIL KNIVEN

Hendes blanding af kunstens nøgne kvinder, filmens klassiske skønheder, opskårne peniser, fritlagte ører, blodige hårtransplantationer, pornografiske kunstfotografier, træsnit fra middelalderens første nose-job, fede operationsklare maver med tuschstreger og før-og-efter baldebilleder er mildt formuleret *kin-ky*. Og så lagt frem til pynt på kaffebordet.

En lækker bog om kirurgi, hvor mærkeligt det end lyder, også fordi man kommer væk fra den banale krop og ind i hovedet, hvor skønhedskirurgi er et fuldbåret moderne fænomen om frihed og ret til at genskabe sig selv ved hjælp af en ekspert. Det er et middel til social opfindsomhed, men betragtes altid af kritikere som civilisationens undergang og et symbol på dekadence. Det ses tydeligt i bogens interessante og sjove kapitel om plastikkirurgi på film, hvor moralen altid er 1. Hybris (du ville være ung, fy!) og 2. Man kan ikke operere sig til at blive et bedre menneske og 3. Mennesket er i vildrede med sin identitet og kan ikke få det indre og det ydre til at passe sammen. Der er altid en spejlscene med.

Men det centrale princip i denne særlige afart af kirurgi er autonomi. Man bestemmer over sig selv og vælger operationer, som ikke er fysisk nødvendige, men foregår, fordi man har lyst. Og fordi samfundet har givet én lov til det.

Sådan da. Forskellen på USA og Tyskland er ikke kun, at amerikanerne vil have alting større – bryster, læber, kindben – mens europæerne foretrækker at se »naturlige« ud, men også at amerikanerne er begyndt at indrømme og tale om deres operationer, mens tyskerne nægter dem. Kansler Gerhard Schröder sagsøgte endda tabloidpressen, da den påstod, at han farvede sit hår. Et meget lille indgreb.

DET tyske forlag Taschens succesfulde nummer er altid billeder og det store format. Uden foruroligende, saftige eller per-

fekte billeder ingen bog, men teksten er skrevet af dygtige fagfolk og absolut begavet.

Historisk hviler nye små fine næser og nye friske store øjne på syfilis, krig og racisme. De første patienter var mænd alle sammen, vansirede af epidemier og verdenskrige, eller også var de indbyggere i lande, hvor jødiske ører, negroide læber, irske opstoppernæser og stritører skilte dem for meget ud.

Mænd lagde kroppe til udviklingen af nye teknikker, der senere forvandlede først Hollywoods skuespillerinder og fra 1990'erne stort set alle med en smule penge.

I 1997 blev 2,1 million mennesker skønhedsopereret i USA, i 2003 var tallet steget til 8,8, og det stiger stadig. Da sult var almindelig i Europa, elskede man frodige kvinder. Da markarbejdet gjorde dem brune i huden,

steg bleghed som skønhedsideal, og omvendt da de fleste arbejdede på kontor. Så skulle man være solbrændt. Og nu, hvor folk er i stand til at blive ældre og ældre, er ungdom kultisk tilbedt.

DEN kedelige bagside af globaliseringen er, at så mange vil se ens ud – hvide og vestlige. Lokale skønhedsideal falmer, når japanske kvinder ikke længere vil kendes ved klassiske små øjne, flade øjenlåg og den lille specielle fold, der rækker fra det øverste øjenlåg ned mod næsen, eller når kinesiske kvinder får strakt deres ben 10, 12, 16 centimeter længere. Eller når iranske kvinder fjerner romerbuen på næsen, og kinesiske mænd vil have nye næser.

»Hvis jeg havde en større næse, tror jeg, jeg kunne finde en kone,« siger den 26-årige Wen Biao, hvis familie synes, det er en glimrende idé. »Vi er alle sammen interesserede i større næser.«

I Brasilien er den fejrede skikkelse med små bryster, stor bagdel ved at vendes til stor bagdel, store bryster. Kvinderne opererede sig til det gamle ideal og gør det også til det nye. Forskellen er, at en håndfuld vestlige skuespillere og modeller nu udgør et fælles ideal, der kan imiteres ret billigt og smertefrit.

Kirurgerne siger, de henviser ti procent af patienterne til psykolog, men da en ung forretningsmand i årevis havde plaget Verner L. Mang fra München om at forvandle ham til Brad Pitt, gav han alligevel efter, og »i dag ligner han Brad Pitt på en prik og føler sig lykkelig.«

En kvinde krævede en kolossal klump af en næse og fik den. En mand i MTV-serien *I Want a Famous Face* skabtes om til Jennifer Lopez, komplet med bryster, og så videre og så videre. Det kører. Gode råd og adresser bagerst i bogen.

For en sikkerheds skyld, se også:
www.awfulplasticsurgery.com